

הרגעים הראשונים של הבוקר

והנה רושם המעשים פועל על הדיעות והמדות תמידי, וביותר המעשים הראשונים לעת בוקר שיפקח האדם את עיניו וירגיש את התבל ומלאה וכל החיים הסובבים אותו, אז על הצעדים הראשונים של חיי כל יום יפעלו יותר המעשים, כשהם מדוקדקים להיות לעזר לאור הדרך הישרה... והנה ראשית כל חמדה היא הענוה, ולעומתה הגאווה היא ראשית כל חטאת. פתח הגאווה הוא בהיות האדם מיחש לעצמו מדת האדנות כאשר ביאר החסיד בחובת הלבבות, ע"כ בתחלת הקיצו ופקחו עיניו ראוי שלא ימשוך על עצמו מדת האדנות, וראוי שיהי' עבד לעצמו... ע"כ אל תטול חלוקך שחרית מיד השמש ותלבש, כ"א בעצמך שמש את עצמך, פתח ציור הענוה בלבך בראש הצעד של אורח החיים ליום הבא לפניך...

עין-אי"ה ברכות

ההרגשות הראשונות פועלות באדם בהתחלת כל יום, לכוונן על פיהן מטרת הנהגותיו ותהלוכותיו בחיים. ע"כ ישתדל האדם שתהי' ראשית הרגשותיו נעלות ורוחניות לתכלית השלמות האמיתי, וזה יקנה ע"י התפילה הבאה בהרגשת הנפש, כי הדם הוא הנפש, ולא יאכל תחילה שלא יקדים לנפשו רגשות בהמיות, שבהיותם קודמים לרגשי קודש יפעלו עליו להמשיכו בתכונתו והליכותיו אל שפלות ערכם.

עין-אי"ה ברכות

ובבקר טוב להסתכל על השמים, וצל-ידי-זה נמשך הדעת

ליקוטי מוהר"ן

לעודר את השחר

יתגבר פארי לעמוד בבקר לעבודת בוראו שיהא הוא מעורר השחר הג"ה ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב, ומיד פשיעור משנתו יקום בנריוות לעבודת בוראו יתעלה ויתרום, שיויתי ה' לנגדי תמיד וכו' שו"ע או"ח א

ובספר דברי יחזקאל כתב בשם הרב הצדיק הקדוש מוהר"ר מאיר מפרעמישלן זצוק"ל שהי' מרגלא בפומי, דהשלתן ערוך או"ח (סי' א') התחיל בזה הלשון יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו. וכתב הרמ"א ז"ל ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב. וקשה דהמחבר מדבר מענין עמידה ולמה ידבר הרמ"א עתה מענין שכיבה שהוא דבר אחר. מה ירצה הרמ"א ז"ל בזה. אלא שהיה קשה להרמ"א דהמחבר כתב בסתם יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו. דמי ראה איש ששוכב א"ע לישן כסוס שיתגבר כארי לעמוד, הלא אם ילך לשכב כסוס יעמוד ג"כ כסוס. רק אם ישכיב א"ע כארי יתגבר לעמוד כארי. לכן כתב הרמ"א פירושו ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב ואז יתגבר לעמוד כארי. וזהו אם זכרתיך על יצועי באשמורות אהנה בך:

טעמי המנהגים ומקורי הדינים

להתחיל כל יום מחדש

כלל גדול בעבודת ה' שלא ישים לנגד עיניו פי אם אותו היום שעומד בו, הן בעסק פרנסה והצטרכותו צ"ל יך שלא יחשב מיום לחברו כמזבא בספרים, וכן בעבודת ה' לא ישים לנגד עיניו פי אם אותו היום ואותה השעה לבד, פי פשוטים לכנס בעבודת השם נדמה להאדם כאלו הוא משא כבד ואי אפשר לו לשא משא כבד פזאת, אכל פשיחשב שאין לו רק אותו היום לא יהיה לו משא כלל, גם שלא ידחה מיום ליום לאמור מחר אתחיל מחר אתפלל בכונה ובכח פראוי וכיצא פנה, פי אין לו להאדם פעולמו פי אם אותו היום ואותה השעה שעומד בו, כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי "היום אם בקולו תשמעו" היום דיקא:

קיצור ליקוטי מוהר"ן רע"ב